

full dominical

Església de Menorca

Número 1873 - Any XXXVII - 29 abril 2018

passant per la vida

CIUDADANOS DEL CIELO

Queridos diocesanos:

Por la resurrección de Jesús el cielo se ha abierto para el hombre. Dios nos ha concedido el perdón de los pecados y nos llama a vivir con Él, a estar con Él para siempre. Jesús ha penetrado en el Santuario y nos ha abierto un camino (cf. Heb 6, 20). Nuestro destino es el cielo.

Vivimos el mundo presente, pero sabemos que este mundo es transitorio. "Lo que se ve es transitorio; lo que no se ve es eterno" (2 Cor 4, 18), escribe San Pablo. Y a la comunidad de Filipos (3, 12-21) les expone con claridad que somos ciudadanos del cielo y les hace ver la consecuencia de esta afirmación. Hay muchas personas que viven sólo para el mundo presente y se afanan por las cosas de esta vida, pensando que alcanzarán la felicidad teniendo más cosas o mediante el placer. Pero el cristiano no puede vivir de esta manera, porque su carta de ciudadanía está en el cielo.

Estar llamado al cielo significa que nuestro futuro es la felicidad sin límites, que sólo puede encontrarse en lo que nos trasciende. A veces se presenta una

Estar llamado al cielo significa que nuestro futuro es la felicidad sin límites,...

caricatura del cielo, como un lugar aburrido, que suele imaginarse lleno de nubecillas y arpas celestiales. Pero el cielo no es otra cosa que vivir en comunión plena con Dios: "seremos semejantes a Él" (1 Jn 3, 2). En Dios hallamos nuestra plenitud como seres humanos. Él es la Verdad plena que anhelamos, el Bien sin medida por el que suspiramos, la Belleza que nunca se agota. La comunión con Dios nos pone, además, en comunión con todos los bienaventurados; también con muchas personas a las que hemos amado y que nos esperan allí.

Saber que somos ciudadanos del cielo no nos hace vivir el mundo con menos profundidad. No somos unos soñadores ilusos a los que no les interese la vida. Muy al contrario, conocer nuestra meta nos da fuerza y coraje para luchar por la vida y trabajar por construir un mundo nuevo, una civilización basada en el amor. En la Encíclica Lumen Fidei escribe el Papa Francisco: "Las manos de la fe se alzan al cielo, pero a la vez edifican, en la caridad, una ciudad construida sobre relaciones, que tienen como fundamento el amor de Dios" (n. 51). Pensar en la vida futura nos da también sensatez para valorar las cosas de este mundo y sabiduría para apreciarlas en su justa medida.

Somos peregrinos en camino hacia la meta. Cuanto hacemos en la vida, en el trabajo, con nuestra familia, tiene que estar dirigido por esta "esperanza de llegar un día a la resurrección de entre los muertos" (Filp 3, 13). Esta es la meta, la felicidad a la que aspiramos a la que "nos llama Dios desde arriba en Cristo Jesús" (3, 14). Mientras alcanzamos la meta, transmitamos a los hombres el deseo del cielo, contagiemos la alegría de ser llamados a gozar por completo de un Dios que nos ama.

† Francisc, Obispo de Menorca

l'entrevista a...

SECUNDINO GONZALEZ
I OLGA MURO

Secundino González y Olga Muro son un matrimonio

de los Equipos de Nuestra Señora de San Sebastián.

Ellos han sido los ponentes de unas recientes jornadas sobre «Sexualidad y Espiritualidad» llevadas a cabo en Ciutadella y Ferreries, organizadas por los Equipos de la Mare de Déu de Menorca.

¿Qué relación tiene la sexualidad con la espiritualidad?

Entendiendo la sexualidad como la vivencia de nuestro "ser" sexuado con nosotros y en relación con el otro (los otros) y, la espiritualidad, como la vivencia de una religión encarnada que se preocupa más de vivir a Dios que de aprenderlo, la espiritualidad y la sexualidad son las dos fuerzas más ricas y positivas con las que Dios nos ha dotado y que son capaces de dar sentido pleno al ser humano. Son las dos vivencias más fuertes porque nos llevan a vivir desde lo más profundo. Ninguna experiencia deja de ser sexuada y espiritual porque somos espirituales y sexuados. La sexualidad es la fascinante fuerza que nos invita al amor y a la vida, igual que la espiritualidad.

¿Qué actitudes tomar o cómo vivir la sexualidad?

La vivencia de la sexualidad exige una actitud de apertura a las ideas que puedan hacer más rica y gozosa nuestra vivencia sexual, y apertura a las personas siendo un don y un regalo el uno para el otro.

La vivencia de la sexualidad nos exige lo mismo que la vivencia del mensaje evangélico: amor, entrega, generosidad, igualdad, franqueza y sinceridad.

¿Cuáles eran sus objetivos para estas charlas impartidas en Menorca?

Son varios:

- 1- Aclarar algunos conceptos que pueden ayudarnos a vivir encuentros sexuales más ricos, más libres y más autónomos y responsables.
- 2- Vivir y compartir con los matrimonios de Menorca el gozo de sentir que buscamos lo mismo sintiéndonos muy cerca del Dios que se goza con nuestro gozo y que disfruta con nuestra alegría y placer; como nos lo dice claramente en el Cantar de los Cantares.
- 3- Contribuir a que los matrimonios hablen y dialoguen sobre la vivencia de la sexualidad sin temores, sin miedos y cerca del Dios misericordioso.
- 4- Romper tabúes, estereotipos y falsos conceptos que han condicionado nuestra vivencia sexual y que, en algunos casos, han hecho sufrir a los matrimonios.

¿Cómo valora el resultado de estas jornadas?

Ha sido una experiencia muy gratificante. Hemos compartido experiencias y vivencias y, sobre todo, hemos vivido muy a gusto lo más característico de los E.M.D.: la ACOGIDA, la AYUDA MUTUA, y la DISPONIBILIDAD.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge V de Pasqua

Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols 9, 26-31

En aquell temps Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren anar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial 21

R: En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.

Lectura de la 1ª carta de sant Joan 3, 18-24
Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimat, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem allò que li demanam, perquè complim allò que ens mana i feim allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

15, 1-8

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "Jo som el cep vertader, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi, el Pare la talla, i la que dona fruit, la poda i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies a la paraula que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no estau en mi. Jo som el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podrieu fer res. Si qualcú se separa de mi, és tirat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedau en mi, i allò que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot allò que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus."

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

9, 26-31

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en en temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

Salmo responsorial 21

R: El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

3, 18-24

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestra corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

15, 1-8

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos».

evangeli i vida

“Jo sóc el cep vosaltres les sarments”

Francesc Triay

“Jo soc el cep vosaltres les sarments” (Jn 15,5) aquesta comparació de Jesús per descriure la nostra relació amb Ell, és d'una força plàstica impactant. El cep és el qui produeix la saba que corre per les sarments, per això si la sarment es separa del cep no pot donar fruit. Nosaltres sense Crist no podem donar el fruit de la construcció del Regne de Déu.

Sovint es senten persones que diuen que l'important és ser feliç, però que tot és vàlid, que totes les religions són iguals, que jo em puc fer la religió a la meua mida i per això agafar el que m'interessa de Jesús, de Buda, de Mahatma... Els cristians hem de respectar les diferents opcions, no podem imposar la nostra fe a ningú, doncs la fe és una resposta lliure de cada persona a la crida de Déu, però, si he optat lliurement per ésser cristià, deixeble de Jesús, he de

treballar per viure la fe cristiana a fons i amb coherència. Viure unit a Jesucrist, conèixer el seu missatge i viure d'acord amb el seu ensenyament. Santificar-me en la meua manera de viure.

El Papa Francesc, en la darrera Exhortació Apostòlica “Gaudete et Exultate”, diu: «Cada un pel seu camí», diu el Concili. Per tant, no es tracta de desanimar-se quan un contempla models de santedat que semblen inabastables. Hi ha testimonis que són útils per estimular-nos i motivar-nos, però no per tractar de copiar-los, perquè això fins podria allunyar-nos del camí únic i diferent que el Senyor té per a nosaltres. El que interessa és que cada creient discerneixi el seu propi camí i tregui a llum el millor de si, allò tan personal que Déu ha posat en ell (cf. 1 Co 12, 7), i no que es cansi intentant imitar alguna cosa que no ha estat pensada per a ell. Tots estem cridats a

ser testimonis, però «existeixen moltes formes existencials de testimoni». De fet, quan el gran místic sant Joan de la Creu va escriure el seu Càntic Espiritual, preferia evitar regles fixes per a tots i explicava que els seus versos estaven escrits per a que tothom els aprofités “segons el seu mode”. Perquè la vida divina es comunica «a uns en una forma i uns altres en una altra» (G.E. 11).

Deixau-me reflexionar sobre la saba que corre per les distintes plantes, prové de la mateixa terra, però en unes produeix pomes, en altres peres, en altres raïms, en altres blat..., segons la seva capacitat i identitat. Us imaginau que el blat vulgui produir peres? Cada cristià, unit a Crist, ha de donar testimoni segons els seus dons.

Que la saba de Crist, que rebem en participar de la seva Taula, ens transformi en testimonis del seu amor.

Las disculpas del Papa Francisco

En una carta remitada a los obispos de Chile, el Papa Francisco ha pedido disculpas a propósito de sus declaraciones sobre los escándalos y abusos en el seno de la Iglesia chilena. No es la primera vez que la Iglesia, sea por medio de diferentes pontífices u obispos, pide perdón por este y por otros muchos temas. En cualquier caso, no es habitual que un referente de talla mundial pida perdón, y más en un tema tan espinoso y complicado, donde no es fácil hilar fino.

A veces esto de disculparse se nos atraganta. Le ocurre a la Iglesia y a muchas instituciones, pero también a nosotros mismos. Se nos cuele en el subconsciente que

es un signo de debilidad y de falta de auto-ridad. En otras ocasiones creemos que es señal de imperfección, y con ello nuestras palabras, obras, proyectos y responsabilidades pierden credibilidad, y nos creemos que no estamos a la altura. Quizás ante el error, siempre sale nuestro lado más infantil que busca echarle la culpa al otro y confundimos la explicación con la justificación, y donde podríamos cerrar heridas, al final las hacemos más profundas. Decidimos acelerar cuando en el fondo debemos frenar, agachar la cabeza y volver a empezar.

Aceptar los errores no nos exime de las responsabilidades, pero sí nos abre a los otros. Nos hace más humanos. En parte, la

cantidad de veces que pedimos perdón objetiva la humildad con la que vivimos. Las personas incapaces de disculparse se acaban distanciando de los demás, porque de alguna forma se endiosan sigilosamente. Estamos llamados a la perfección, pero no la del que no comete errores, sino la del que vive en clave de misericordia, y en este caso el arte de la disculpa es una parte de ella. Francisco nos vuelve a dar una lección de vida: como Pedro, también se equivocó, pero supo descubrir a tiempo que el modo de Dios es el de la humildad que acepta y no el del orgullo que nunca se equivoca.

Alvaro Lobo, sj

la carta de Sever de Menorca: 1600 anys (16)

Quan Sever narra les darreres conversions, la de dues dones notables, l'esposa d'Inocenci i la seva germana viuda, cita un verset del Càntic dels Càntics (1, 3): *Hi restaven encara dues dones que refusaven córrer rere el perfum dels ungüents de Crist.* També el Càntic és present en explicar el somni de Teodor en veure's perseguit pel lleó de Judà. Teodor, aterrit en sentir el nom del lleó (Crist), fugint, entra en un lloc on hi ha uns monjos salmejant amb dolcesa admirable. Açò li produí encara més terror i si no hagués entrat a la casa de Rubèn, el primer dels convertits, diu Teodor "i no hagués anat de pressa a la mare-parenta, no m'hauria alliberat d'aquell ter-

ror mortal. A mi, extenuat, ella acollint-me en el seu sí, m'alliberà a la vegada del perill i de la por (11). Amb aquesta la citació del Càntic presenta l'Església com a mare que acull en el seu si el convertit. Aquesta idea de l'Església mare era molt usada pels Pares

en ambient catecumenal i baptismal. Els africans Tertul·lià i Cebrià de Cartago anomenaren sovint l'Església com a Mater Ecclesia. Manifestant que aquest era un títol corrent en aquell temps entre els cristians d'anomenar-la. Precisament va bé recordar ara que alguns hauran anat a visitar les nostres basíliques paleocristianes, com hi ha una lauda sepulcral nord-africana on s'ha representat una basílica amb la inscripció ECCLESIA MATER VALENTIA IN PACAE

Podeu veure, en tall, l'interior de la basílica de tres naus: l'altar abans de l'absis, les columnes i la façana exterior. Un bon exemple per imaginar-nos com seria la de Son Bou.

La Mare Església

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana:

Dg. 29, V de Pasqua:
Fets 9, 26-31 / Sal 21 / IJo 3, 18-24 / Jo 15, 1-8.

DI. 30, Fèria: Fets 14, 5-18 / Sal 113 / Jo 14, 21-26.

Dt. 1, Fèria: Fets 14, 19-28 / Sal 144 / Jo 14, 27-31a.

Dc. 2, Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (MO): Fets 15, 1-6 / Sal 121 / Jo 15, 1-8.

Dj. 3, Sant Felip i sant Jaume, apòstols (F): 1C 15, 1-8 / Sal 18 / Jo 14, 6-14.

Dv. 4, Fèria: Fets 15, 22-31 / Sal 56 / Jo 15, 12-17.

Ds. 5, Fèria: Fets 16, 1-10 / Sal 99 / Jo 15, 18-21.

Dg. 6, VI de Pasqua:
Fets 10, 25-26. 34-35. 44-48 / Sal 97 / IJo 4, 7-10 / Jo 15, 9-17.

Festa de la Mare de Déu del Toro

La nostra diòcesi està beneïda per un munt d'advocacions de la Mare de Déu. La Mare de Déu de Gràcia, Fàtima i El Carme a Maó, Maria Auxiliadora a Ciutadella i el Toro a Mercadal. El Toro des de sempre ha estat un punt de referència per a tots els cristians de Menorca. El seu santuari acull a la que és patrona dels menorquins i el puig més alt de la diòcesi es converteix en centre físic i espiritual de la nostra Illa. Per això sempre és agradable anar a la casa de la Mare on ens sentim acollits i estimats per Maria. Aquest any es celebren els 75 anys de la coronació pontifícia de la Mare de Déu del Toro. Un gest que servia de reconeixement i agraïment a Maria a la qual reconeixem com a reina dels nostres cors. Per això els actes que es celebren cada any entorn de la festa

litúrgica de la Mare de Déu aquest any tindran un to més especial i estaran presidits, la majoria d'ells, pel Nunci del sant Pare a Espanya, Mons. Renzo Fratini. Els actes són:

Divendres 4 de maig a les 21 hores: pujada al Toro a peu amb torxes des de la parròquia de Sant Martí i vigília de la Mare de Déu al santuari.

Diumenge 6 de maig a les 11 hores: benedicció dels termes i dels vents, i tot seguit missa al santuari i celebració de la Pasqua dels Malalts. Presidida pel Nunci Apostòlic.

Dimarts 8 de maig a les 20 hores: Eucaristia al santuari en la festivitat de la Patrona de Menorca.

El mes de maig, seran moltes les parròquies qui retran una visita al Santuari de la Mare de Déu del Toro, molt més en complir-se enguany els 75 anys de la seva coronació.

agenda

Trobada de periodistes amb el Bisbe

La Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació mantindrà una trobada, a la qual s'ha convidat a participar-hi tots els periodistes de Menorca. Es compartirà el dinar i un diàleg amb el Bisbe Mons. Francesc.

Dijous dia 3 de juny a les 14.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Xerrada de Teologia

Dins de la temàtica d'aquest curs: Història de la Missió Apostòlica, l'Institut Diocesà de Teologia i l'ISCREB ofereixen, la quarta de les xerrades: "Itinerari de l'expansió cristiana al segle I, proposta d'un nou model de reconstrucció del quadre històric" pel Dr. Lluís Serra i Llansana. Divendres dia 4 de maig a les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella).

Jornada festiva de Preveres i Vida Consagrada

La Jornada festiva que cada any es fa en motiu de la Festa de la Mare de Déu del Toro, enguany començarà a les 11.45 h, amb la presentació al Sr. Nunci Apostòlic de la realitat diocesana, per part del Sr. Bisbe, dels arxiprestes i dels representants dels religiosos i religioses. A continuació Missa al Santuari i dinar de germanor a Sa Posada. Dissabte dia 5 de maig.

Inauguració exposició

El Nunci Apostòlic Mons. Renzo Fratini, inaugurarà l'exposició: "El Bisbe Sever i el seu entorn. Inicis del Cristianisme a Menorca". Dissabte 5 de maig a les 18.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella).

Sons d'Àfrica

Concert a benefici dels missioners:
Xec Marqués Coll Missió Catholique Duékoué Republique Cote d'Ivoire.

Sion Bosch Bagur Missió Catholique Duékoué Republique Cote d'Ivoire.

Joaquim Salord Salord Prevere Jesuïta. Delegació de Migracions de Tànger.

Hi participen: Escolania de Ciutadella, Cor Cadenza, Cor d'Homes, Associació Esclat (batucada), Es Músics, Víctor Uwagba.

Dia 12 de maig a les 21 h, a la Sala Polivalent del Canal Salat (Ciutadella).

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

El compromís de ser monitor

El passat 7 i 8 d'abril, a ses Cases d'es Canaló, es van reunir els monitors dels Clubs Cristians de Menorca; per poder gaudir d'uns moments de formació. Van ser unes 40 persones, entre joves, adolescents que son ajudants de monitor i els propis responsables.

La primera part de la formació va consistir en mostrar-nos com ha de ser un monitor i com es pot educar dins el lleure.

Perquè tot açò es pogués dur endavant, va impartir aquesta formació na Maria Valencia, presidenta de **Didania**, qui amb una diversitat de dinàmiques va acompanyar i aportar continguts formatius en tot moment. La jornada acabà amb la celebració de l'eucaristia amb el Bisbe, qui d'aquesta manera va poder conèixer una altra realitat que hi ha dins la nostra Diòcesi.

A més de la formació, també es va poder gaudir de la convivència de tots els participants dels diferents centres cristians, una jornada profitosa que va acabar amb un dinar de germanor.

Trobada de corals de "Deixem lo Dol"

El passat 7 d'abril hi va haver una trobada de corals "Deixem el dol" a l'església de Santa Maria de Maó, en què varen participar corals de Sant Lluís i de Sant Climent. En aquesta ocasió hi van participar un grup més reduït de corals i açò va permetre que cada coral pogués interpretar més cançons.

Amb aquest cant es felicita a Maria perquè el seu fill estimat viu per sempre. És un cant que va recordant els set goigs de la Mare de Déu (l'anunciació, la nativitat de Jesús, l'adoració dels reis, la resurrecció de Jesús, l'ascensió, Pentecosta i el traspàs-coronació de la Mare de Déu).

Aquests ajuden a transmetre el missatge de

la Pasqua, l'alegria que brolla de la resurrecció del Senyor i són una crida perquè deixem també nosaltres el dol i visquem amb l'alegria pasqual amb comunió amb Maria, la Mare de Déu de la Pasqua.

Peregrinació a les Basíliques paleocristianes

Un centenar de persones van realitzar, el passat 15 d'abril, una peregrinació per unes quantes basíliques paleocristianes de Menorca. La ruta començà per l'Illa del Rei, després seguí per Son Bou i finalment a Cap del Port de Fornells.

Aquestes basíliques, que es remunten als segles V i VI, formen part del patrimoni arqueològic de Menorca i, al mateix temps, donen fe del desenvolupament de la fe cristiana, com també ho fa la carta del Bisbe Sever, escrita a principis del segle V. El pelegrinatge d'aquest dia, quan es compleixen 1600 anys

d'aquest escrit, ajuda a conèixer millor el llegat del que som hereus i a donar gràcies a Déu, pel regal de la fe en Jesucrist, llum i font d'esperança per a la gent de Menorca.

Els participants celebraren l'Eucaristia, presidida pel bisbe Francesc a la Illa del Rei, i durant la jornada van rebre les explicacions pertinents per un major coneixement de

la història de les basíliques, a càrrec de Mn. Josep Manguán i a la Illa del Rei, també per Pedro Engel.

A cadascuna de les basíliques, apart de l'explicació s'hi va tenir una estona de pregària.

